

-antamyónim (d. Opfers) 1; 563,3; havis 840, 239,7; des Agni 917, 14.
 4; des Soma 794,1; -antas stokās 255,2;
 des Indra 974,5; rá- sutāsas 855,6.
 tham 34,10; yajñám -ānti [n. p.] drónāni
 142,2; 456,16; apū- 808,13.
 pām 871,9. -adbhis havyēs 217,4;
 -at páyas 22,14; 64,6; 519,7.
 890,9; 891,8; padám -atī [N. s. f.] srúc 452,5.
 vés 239,6; (mádhū) -atī [d. f.] dyāvāprthivī
 265,11; havyām 293, 511,1.

ghṛtā-vartani, a., dessen Weg oder Geleise [vartani] von Fett trieft.

-is ráthas 585,1.

ghṛta-çcút, a., Fett [ghṛtā] träufelnd [çcút von çcut].

-útam [m.] svārām 202, -útas [A. p. m.] asmān
 7; arkām 1020,10. 1028,5.
 -útam [f.] ísam 628,15; -útas [N. p. f.] catāsras
 ūrjam 628,16; 1023,1. nābhas 786,6; dhe-
 -útā [l.] srucā 368,3. návas 789,1; saptā
 -útas [N. p. m.] stokās svāsāras 1028,4.
 255,3; ūrmāyas 612,5;
 gṛhāsas 844,12.

ghṛta-çrī, a., mit Fett [ghṛtā] gemischt [çrī von çrī], fettdurchtränkt.

-is [N. s. m.] átithis -íyam [A. s. m.] (agním)
 (agnís) 128,4; sómas 362,3.
 891,2. -íyā [d. f.] dyāvāprthivī
 511,4.

ghṛta-snā, a., in Fett [ghṛtā] getaucht [snā von snā].

-āas [N. s. m.] svarāj -ās [N. p. f.] harítas
 666,28. 302,9.

ghṛta-snú, a., Fett [ghṛtā] träufelnd [snú von snā].

-úvā [d. m.] keçinā -úvas [A. p. f.] dhānās
 240,6. 16,2.

ghṛtā-snu, a., Fett auf dem Rücken [snú] habend.

-o [V.] (agne) 380,2. 153,1; dyāvābhūmī
 -us ráthas 431,3; (agnís) 838,4.
 948,6; harís (sómas) -ū [N. A. d.] átyā 298,
 798,45. 3; keçinā 275,9.
 -unā havyéna 493,8. -ūs [A. p. f.] gíras 218,1.
 -ū [V. d.] mitrávarunā

ghṛtā-hasta, a., Butter in der Hand [hásta] habend.

-ā [N. s. f.] ídā 532,8.

ghṛtác, a., für ghṛta-ác, „der Butter zuge- wandt“, daher 1) Butter in sich fassend, fett- reich, butterreich; 2) von Butterspenden be- gleitet; 3) f. (zu ergänzen juhū), der mit Schmelzbutter gefüllte Löffel, dazu: jūrñín, rātín, sujūrñí, sudyumnā, haviśmat.

-ācī 1) sárasvatī devī -āciā [l.] 3) 261,1.
 397,11; yuvatis 517,6. -ācīs [N. p.] 1) juhúas
 2) sumatis 264,7. — 664,5; harítas 576,3.
 3) 167,3; 240,1; 302, — 2) gíras 521,5.
 3; 382,1; 504,4; 600,1. -ācīs [A. p.] 1) (díças)
 -ācīm 2) dhíyam 2,7. — 965,2. — 3) 559,2.
 3) 253,2; 896,1.

(ghṛtāanna), ghṛtā-anna, a., dessen Speise [āanna] Butter ist.

-as ~ pavākās (agnís) -ō [V. d.] (mitrávarunā)
 519,1. 508,8.

ghṛtā-vṛdh, a., des Fettes [ghṛtā] sich er- freuend [vṛdh von vṛdh].

-ṛdhā [d.] dyāvāprthivī 511,4.

ghṛtāsuti, a., dessen Trank [āsutí] fette Milch oder Schmelzbutter [ghṛtā] ist.

-is (viśnus) 156,1. -ī [N. d.] samrājā (mitrá-
 -ī [V. d.] indráviṣṇū várūnā) 136,1; 232,6.
 510,6.

ghṛtāhavana, a., dessen Zugießung [āhāvana] die Schmelzbutter [ghṛtā] ist, dem die Schmelz- butter zugegossen wird.

-a agne 12,5; 45,5. -am jātávedasam (a-
 gním) 683,5.

ghṛṣu, a., lustig, ununter, wild [v. ghṛṣ=hrṣ].

-us vánsagas (ahīçúvas) -ō [L.] mīdhé 487,4.
 970,3.

-um mārutam ganām 64,
 12; sákhāyam 853,6.

ghṛṣvi, a., dass. und 2) erfreuend, erfrischend.

-e agne 298,13. (viśabhāsya); 459,12.
 -aye vas çárdhāya 37, — 2) vājasya 609,2
 4; mādāya 673,12; (neben sthāvīrasya).
 728,1; 714,8. — 2) -ayas marútas 85,1;
 vājāya 328,6. 9. 166,2; sómas 733,1;
 -es von Indra 280,1 813,8 (gāvas).

ghṛṣvi-rādhas, a., erfreuende Gaben habend.

-asas marutas 575,5.

ghorá, a., 1) furchtbar, grausig, vgl. ghorá- caksas und ághoracaksus; daher 2) scheu- einflössend, ehrfurchtgebietend; 3) n., das grauenerregende Werk, Zauberwerk.

-ās (índras) 544,2. -āsas 2) 918,3; (ādityās)
 -ām [m.] 2) (índram) 582,13.
 203,5; áçvam (sómam) -ānām 2) (marútām)
 801,4. 169,7.
 -ām [n.] 2) mánas (in- -e [V. f.] 2) jāye 921,1.
 drasya) 536,6. -ā [f.] 1) sámrtis 312,
 -éna [n.] 3) 860,14. 17. — 2) sárasvatī
 -āsyā 2) (agnés) 302,6. 502,7.
 -ā [d.] 2) (mitrávarunā) -áyā 2) púramdhiā 701,
 508,4. 15.

-ās 2) (marútas) 167,4;
 āngirasas 934,10.

ghorá-caksas, a., der grausige [ghorá 1] Augen [caksas] hat, grausig blickend oder aussehend.

-ase brahmadviśe 620,2.

(ghora-caksus), a., dass., enthalten in á- ghoracaksus.

ghorá-varpas, a., ehrfurchtgebietende [ghorá 2] Gestalt habend.

-asas [N. p. m.] marútas 64,2; 19,5.

ghóṣa, m., „Geschrei, Getöse“ [von ghus], namentlich 1) Schlachtgeschrei; 2) Lobge- schrei (einer Menge); 3) Gebrüll des Büffels (Agni); 4) Stampfen oder Wiehern der Rosse; 5) Rasseln des Wagens; 6) Getöse der Press-